

»Embedsmænd«, omfatter dette Udtryk ogsaa saadanne Personer, hvis Virksomhed alene — uden at give sig Udslag i Udøvelse af offentlig Myndighed overfor andre — bestaar i at opfylde det offentlige Pligter eller udøve dets Opgaver med Hensyn til de forskellige Statsformaal. Men for disse mener man, at de almindelige Regler om Legemsangreb, Friheds- og Fredskrænkelser m. m. vil afgive tilstrækkeligt Værn, saa meget mere som de paagældende Virksomheder ofte ikke væsentligt adskiller sig fra tilsvarende Virksomheder af privat Karakter, for hvilke der, selv om de er udstuede med offentlig Koncession, ikke bør være Tale om Ydelse af den heromhandlede særlige Retsbeskyttelse.

Lovforslaget adskiller sig endelig derved fra Straffelovens § 98, at det udtrykkelig er angivet, at kun Hindring af retmæssige Tjenestehandlinger er strafbare efter § 124.

Man har anset det for rettest ved Tilføjelser til §§ 124 og 126 (U. §§ 122 og 124) udtrykkelig som Strafformildelsesgrund at fremhæve den Omstændighed, at vedkommende Udøver af offentlig Myndighed selv ved sin urigtige Adfærd har givet Anledning til Gerningen, jfr. Straffelovens § 102.

Til § 127. (U. § 125, jfr. Mot. Sp. 235).

Bestemmelsen, der fastsætter Straf for *den aktive Form for Bestikkelse*, svarer til Straffelovens §§ 119 og 121. 1. Punktum afviger kun i Formen fra Udkastet. Som 2. Punktum har man — i Modsætning til Kommissionen — anset det for rettest at optage en Bestemmelse svarende til det første Udkasts § 136 om Straf for Bestikkelse, der ikke har til Formaal at fremkalde en pligtstridig Handlemaade, jfr. ogsaa Lovforslagets § 146, hvilket, set i Forhold til den gældende Straffelov, betyder en Udvidelse af det strafbares Omraade.

Det vil ses, at Bestemmelsen kun omfatter det Tilfælde, at den ulovlige Fordel ydes *for at* formaa Tjenestemanden til at handle paa en vis Maade, medens det Forhold, at Fordelen ydes, *fordi* der er handlet paa en vis Maade, ikke er strafbart. Tjenestemandens Modtagelse af den ulovlige Fordel (den passive Form for Bestikkelse) er derimod ifølge § 146 strafbar i begge Tilfælde.

Til § 128. (U. § 126 og U. L. om Forseelser § 16, jfr. Mot. Sp. 235—36 og 400).

Stk. 1 træder i Stedet for Straffelovens § 108, men er mere vidtgaaende, idet den omfatter alle tvangsanbragte Personer, jfr. nærmere Mot. Sp. 235—36.

Stk. 2, der fastsætter Straf for *ulovlig Samkvem med fængslede eller tvangsanbragte Personer*, er ny i dansk Ret, jfr. dog Lov Nr. 237 om Værgeraadsforsorg m. m. af 12. Juni 1922, § 84, Stk. 2.

Til § 129. (U. § 127, jfr. Mot. Sp. 236).

Bestemmelsen, der træder i Stedet for Straffelovens § 110, er affattet i Overensstemmelse med Udkastet, hvorved man dog skal henlede Opmærksomheden paa, at den i dette forudsatte Sondring mellem Forbrydelser og Forseelser ikke eksisterer efter Lovforslaget, saaledes at Straffen efter § 129, Nr. 1 kan ramme Hjælp til Unddragelse fra Forfølgning for en hvilkensomhelst Lovovertrædelse, hvad man ikke mener, at der er nogen Betænkelighed ved.

Til § 130. (U. § 128 og U. L. om Forseelser § 15, jfr. Mot. Sp. 236 og 400).

Paragraffen svarer til Straffelovens §§ 105 og 106. I Stk. 1 har man mildnet den i Kommissionens Udkast foreslaaede Straf.

§ 129 i Kommissionens Udkast om *Unddragelse fra Værnepligtens Opfyldelse* og Tilskyndelse af militære til Ulydighed mod tjenstlige Befalinger er som Følge af Afrustningsforslaget ikke medtaget.

Til § 131. (U. L. om Forseelser § 9, jfr. Mot. Sp. 397).

Paragraffen træder i Stedet for Straffelovens § 76, 1. Stk. *Hvervning til fremmed Krigstjeneste* vil kunne medføre Fare for internationale Forviklinger for Staten og bør derfor kun finde Sted, naar Regeringen giver Tilladelse dertil. Foretages Hvervningen under Krig, i hvilken den danske Stat er neutral, vil eventuelt Særbestemmelser komme til Anvendelse, jfr. nu Lov Nr. 149 af 2. August 1914 § 1, Nr. 1.

Til § 132. (U. L. om Forseelser § 10, jfr. Mot. Sp. 397).

Bestemmelsen, der er ny i dansk Ret, er overensstemmende med den første Straffelovskommissions og Professor Torps Udkast udvidet til ogsaa at fastsætte Straf for den, der uberettiget giver offentlig Meddelelse om Forhandlinger indenfor offentlige Raad og Myndigheder. Saadant Forhold vil ogsaa kunne falde ind under § 108, Nr. 1.

Til §§ 133—135. (U. § 130 og U. L. om Forseelser §§ 7 og 8, jfr. Mot. Sp. 237—38 og 396—97).